

ROMANS NOU,

EN LO QUAL SE ANUNCIEN LES FESTES,
 que se han de celebràr en esta Ciutat de Valencia , de la
 tercera Centuria de la Canonisaciò del Anchel , Profeta , y
 Apostolich Sen Vicent Ferrer , Fill de la mateixa , y bate-
 chàt en la Parroquial de Sent Esteve ; que comensaràn
 en 29. de Chuñ de este present añ
 de 1755.

GRan bulla yà per Valencia,
 segons me han notificat;
 gran motiu els considere,
 y aixi no yà que estrañar,
 que els Oficis, y Comuns
 vachen algun poch torbats;
 pues el dia de Sen Pere,
 aquell primer Pare Sant,

despues de la Lley Mosayca,
 per Chesu-Christ colocat
 en la Cadira Apóstolica,
 que ams vint y cinch rehentà;
 y en Creu morì per son Mestre
 cap per aball enclavat:
 En lo dia , torne à dir,
 de este Apostol afamat,
 que

que en contarèm vint y nou
de Chuñ, este present añ
mil setcents cincuenta y cinch,
es cumplixen trecents anys,
que al Gloriòs Vicent Ferrer,
Fill del Carrer de la Mar
de esta Ciutat de Valencia,
el varen Canonizàr;
per lo qual es molt precís,
que els que son fins Valenciàns,
celebren funció colmada,
pues goçen dicha tan gran;
que de estos Sants ni ya pocs,
pues es publich, y constant,
que Sen Chuan Evancheliste,
en sa vista penetrant,
el veu bolar per lo Cel,
ans de naixer de molts anys.
Y se añadix, que estes Festes
li donen gran colp al Sant;
pues un añ que no li feren
la que celebren añal
en la Casa de à hon naixquè,
permitì Dèu, que es tocàs
el Rogle de les Campanes
milagrosament; y tant,
que se autorizà el milacre;
y despues esta Ciutat
comprà la Casa, y amès
de cumplir lo acostumat,
tingueren achuntament,
y varen determinàr,
ferli la Centenàr Festa;
y pera de allì en abant
obligar à lo mateix
als que huy son, y seràn.
Reberen Acte, oferintse
en aquelles calitats,
que en semechants Escritures
acostumen practicar,

perque queden roborades,
y que no es puguen frustrar;
Esta Obligació archivaren,
y à son tems es celebrà
aquell Centenàr primer
en alegria, y aplaus.
Què os pareix de este portent?
Qui el resto no llansarà
en honra de Sen Vicent
este tercer Centenàr,
sent difícil veuren atre
pera poderse esmenar?
Yo sempre sò de parèr,
que es hu de quatre Pilars
este dichos Chermà nostre,
que sostenen la Ciutat,
lliurantnos de molts contachis;
que atres han exprimentat.
Y aixina animeuse tots,
que yo yà embaig animant:
gastes francament la plata,
pues que cau en bona part;
que qui en bona terra sembra,
collita pot esperar.
Dèu en dona cent per hù;
Sen Vicent ho sap llograr;
y crech, que tè concessió,
segons los milacres fà,
pera fer hallò que bullga;
y de esta franquea usant,
als Difunts els resucita,
mes que estiguen yà cuinats:
yà qui fà el mort de deburles,
de deveres el fà estar.
Digàu rayo Sen Vicent,
Ànchel natiu Valencià,
Apostolich, y Profeta,
Dotor, y tot lo que yà;
rayo, y tot vacha à la barra,
que ell ens lliurarà de mal.

Yà sè que tots se animen,
y espere sereu constants,
En la Centuria passada,
segons per escrit està,
es lluiren los Oficis,
els Convents, y Parroquials,
especialment Sent Esteve,
Sen Domingo, y Sen Thomàs;
pues si del hu es Fill de Pila,
del atre fonch Capellà;
y en los Abits de Domingo,
els de Sen Pere mudà,
per lo qual varen lluirse,
com se pot considerar:
tambè diferents Comuns,
el Cabildo, y la Ciutat:
se esmeraren els Pohetes,
en los versos retumbants,
Romanços muts, Cherolifics,
Epigrames à grapats,
de modo, que fonch funció
molt lluida, y abundant.
No es pot dir atre, mes yo
confiè, que excedirà
la tercera, à la segona,
segons el ruido es fa;
pues casi tots los Oficis
fan fer son Carro Triumfant,
que molts que enchamai nan fet,
en esta ocasió enfaràn.
La bolta estarà teixida
de primorosos Altars,
que serà tota una babilia,
desde la hu al atre cap;
añadintse les parades
de quant bullgàu demanà;
y els hermosos cortinaches,
è invencions à cada pàs;
les Parroquies, y Convents
faràn grans sumptuositats.

Yaurà quatre Processions;
incluint la principal,
de la qual parlar no bull;
pues ducte que atra Ciutat
yacha de millor govern;
y aixi en bones mans està,
com solem dir, el pandero;
que molt bè el sabrà tocar.
Locos estàn tots arreu
per qui millor quedarà:
Escultors, y Dauradors,
no paren de treballar.
Patis de Ducs, y Marquesos,
Confrarihes, y Espitals,
entre Fusters, y Pintors,
tot ho tenen ocupat.
Els Pohetes es fan trosos,
no en queda ningù parat;
els conceptes van que bolen,
les influèncias son grans;
la Font de Castalia brinda,
bè poden la set faciàr.
El Parnaso està en Valencia;
y també el Cavall Pegàs,
que ens ha portat les nou Muses;
pera esta Funció colmàr.
Talia, com també es gracia,
hermosura imprimirà:
Clio, que es la Historiadora,
el lauro trompetarà.
Melpomene, no fà choch,
y no es la pichor seña:
Euterpe en sa flauta dolça,
à tots ens endolcirà;
y els Orguens de les Iglesias;
com à Orguens farà anàr.
Erato entonarà versos
en la Iglesia Cathedral:
Caliope en sa Eloquencia,
lo mes discret dictarà,

y coronarà la Festa
en guirlanda, y macheftat.
Terficòre, gran primòr
influirà als Tornechants,
y recenterà també
les dulfaynes, y tabàls.
Polinia, blanca, y hermosa,
coronada de Diamants,
de Retorica macifa
els Pulpits emperlarà.
De Urania el millor Vestit,
Valencia desfruitarà,
pues pera esta Laudatoria
ha menester el Cel ràs,
figa burlant ho deveres,
y la Tarasca es riurà;
pues samparà les parades
de armeles, y de torrat,
de casques, comfits, racheès,
safetes de codoñat;
farà replega de tot,
sens que loi tinguen à mal.
Serà funció de nou dihes,
dihuit em podem contar,
pues no coneixerem nits;
perque les abrasaràn
de Castells, y llumenaries,
en uns focs tan abundants,
que pareixerà una Troya
esta dos voltes Lleal.

Y pera que res no falte,
correràn Toros Reals,
yaurà Sorticha, Alcancihes,
Contradances de Cavalls;
ferà Festa de les Festes
machòrs, que en lo mon es fan.
Mes de docentes Campanes
en gran concert tocaràn;
tot ha de ser alegria,
no ha de aver ningun pesar;
feràn les holles dels Pobres
bones, y prou abundants.
Ningù se espante de rès,
que tot ens ha de sobrar,
pues tenim bon Protectòr,
que correspondre ens sabrà;
sols encomane als behins,
que tanquen en bones claus;
especialment els dinès,
si la casa han de tancar;
perque Dèu no fa milacres,
sens aver necessitat.
Tambè suplique als Artistes,
que se esmere cada qual
en lo que li perteneixca;
Pero à tots en cheneral,
que dissimulen les faltes,
que en este Romancèt yà,
pues le fet pera animarlos
à la devoció del Sant.

F I N.

*Impresso en Valencia con las licencias necessarias. Se hallarà en el
Horno de la Parreta, junto à la Plazuela
de San Bult.*

